

Poezie italiană contemporană

CRISTINA BOVE

(S-a născut la Napoli și locuiește la Roma. Pietrează și sculptează. Se ocupă de scris, fotografie și artă digitală. A publicat cîteți de romanțuri și poezii.)

Discurs despre dreptatea pietrelor

paznicii timpului
marchează creștăturile celor vii
pe podeaua punților.

_avertizare candidaților la sinucidere: fiți
prudenți_
furtunile dărîmă pe neașteptate
trebuie să părăsim orice proiect
să înșefăcăm cerul
înainte ca apa să se transforme în piatră.

nu ne putem ascunde de noi înșine
totuși
se poate încerca o redimensionare
a spune că eu-l ce se uită peste baricade
este o dublură ipocrită
să neglijezi
și să mergi spre armonia întregului
care din fericire ignoră mărunțiturile
noastre și pe cele ale firului de nisip.

LUCIANN ARGENTINO

(S-a născut la Roma. A publicat poezii: *Gli angeli del tempo* (1991), *Biografia a margine* (1994), *Mutamento* (1999), *Verse Poem* (2003), *Diario inverso* (2006), *Le pietre indocile* (2012), *Le stanze inquiete* (2016), *Giorno dell'attesa* (2018), *Il volo dell'altalena* (2019). În 2009 a publicat placheta *Fevola (L'attesa)*, cu acușele de Marco Sebastiani.)

În absență cuprîm atîta viață cît trebuie
ca să înțelegi cum-ul și ce-ul dragostei,
înăcâte pulsații pierdute, cîtă căldură risipită.
Le-am invitat aștrăgîndu-mă adevărului.
Au reapărut apoi. El departe –
un nîmbe reținut pe vîrfal limbii.
Eu în spaimă, în teorie
am fost iuda pentru mine înșimă
atunci nu știam cum poate să fie
în numele unei umbre toată lumina pe care el
acum
o aduce înapoi pe malul meu.

(Din *In canto a te*,
Sannale Editore, 2019)

IDA TRAVI

(S-a născut în regiunea Brescia. Poetica sa se
situează în raportul dintre oralitate și scriitură,
descrînd în eseurile *L'aspetto orale della poesia*
(Selezione Premio Viareggio, 2001) și *Poetica del
basso continuo*. A câștigat premii prestigioase
pentru poezie. A scris și opere teatrale.)

(dar care provizi)

Dar care provizi, Olin
Marfa suntem noi, suntem marfa
care poate să câmpere.

Ți-o spun la ureche
și tu dă-mi urechea

Cînd a chiriția include pînă
timpurile sunt aproape de măntuire.

(Din *Tu poesia dello spingilo e della neve*,
GOMONTI/VITALI Editore, 2011)

MARIA LAURA VALENTE

(Este membră a *World Haiku Association* și a *British
Haiku Society*, de mai multe ori inclusă printre cei
mai creativi 100 haigiu din Europa, premiată la
concursul *litereș*, publicată în antologii și reviste de poezie
internaționale. Un *english haiku* i-a fost expus la
Washington. A publicat *Giocchi d'Acqua* (Bepi Miele, 2010),
L'attesa (Luzniens, 2016), *La camera del vento*
(Luzniens, 2018) și *Sotryssone* (La Rucra Editore,
2019).

zori de iarnă –
în prima sorbitură de ceai
toată lumina

pădure de iarnă –
în fiecare pas sunetul
a ceea ce am pierdut

vînt scîpător
și umbra mea
plină de lumină.

(Din antologia *Sotryssone*,
La Rucra Editore, 2019)

ELISABETTA DESTASIO

(A publicat multe cîteți de poezie. Lucrașă în domeniul
producțiilor teatrale și muzicale din 1995. Din
2013 este consilier editorial și editor. Raportușă în
conferințe pe tema lupei împotriva violenței de gen,
în cadrul Colegiului Medicilor, Roma. Poeziile sale
sunt traduse în engleză și arabă. Este inclusă în *Atelierul
poezilor creat de Gioiella*, site de literatură al Catedrei
de Italianistică la Universitatea din Bologna.)

***

În interiorul Romei
erz pierdute au pus și au luat pecetea
de pe cuvinte
și pe coapsele mele așteaptă timpul
să cadă deasupra

apoi au creat un firicel de apă
și apoi, seara un pîrâu, însă
nicio derivă
niciun altar al cerului.

voiam să simt care cutremur
ar fi cedat
cu toată delta mea
pe versantul plăcerii,
operă precisă și tonaj imperfectă,
eu, stînd deasupra ta

dă-mi gura, înconjoară aceste polduri
să plouă cu patere, vreau să fiu neajutorată
și ca febra, transpiră haral fiicăruia dămnezeu
și dacă nu a existat niciodată,
fă-l să se nască
din acest pîntec.

privește binecuvîntarea pămîntului
cum înflorește
pacea și apoi războiul
și din nou pacea
în timp ce ești cu mine
împreunare de suflet și de trup.

nu contează zilele
și ar putea să fie luni, ani,
stîpîneste-mă
pe balustradele tale pline de vîntă,
vino, ajunge
în brațe aprinse și pîlpăire de foc

apoi dormi aici, rămîie

rămîie în vidul meu cu trupul tău,
cu vertebrele să-mi atingă viscerele
așa cum nu ți se întâmplă
cum nu, nu ți se întâmplă.

Selecție făcută de
Serena Piccoli și Giorgia Monti

Traducerea din limba italiană de
Claudia Albu-Gelli